

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

NOSTRES EDIFICIS PUBLICHS

Desde 'l moment, que l' Hospici va ser construït, vingueren les guerres á tirar per terra l' obra humanitaria del immortal Bisbe d' Gerona D. Tomás de Lorenzana. La decadencia per la qual s' ha passat desde aquella época ha sigut espantosa, tot Espanya está encara baix aquesta desgracia funesta, pero hi ha pobles com lo nostre ahont sembla que la ma de Deu los ha deixat córrer al precipici, permetent que portessin sempre la vena lligada als ulls y que caminessin á las foscas.

No parlem de las guerres del final del sigle passat y de la del any vuit, que juntas, no han causat tant de mal en esta vila, com la dels set anys y la última que hi va haver, parlem dels períodos normals y mirem lo que s' ha fet.

Després de la guerra d' Africa, sobre tot cap allà als anys 66 y 67 las cosas de esta població portaven camí de marxar be, aquella situació va durar dos ó tres anys, y desde alashoras y avans d' aquella fetxa, durant lo período de cent anys, vegiu que s' ha fet.

S' ha destruït tot lo que tenia caràcter de edifici ó de monument públich, s' ha esborrat la fisonomia de la població que era de las mes característiques de Catalunya s' ha fet malbé, y cambiat qui sab quantas vegadas lo grandió pasceig ab los magnífichs arbres que hi havia en lo firal sense tenir may un plan, sense seguir may altre norma que 'l capritxo del arcalde, sense consultar la opinió pública ni cap persona competent. S' han tirat rasants en los carrers y plassas perjudicant á tothom, y en fi, encara la població d' Olot no pot presentar un plan de rectificació de carrers cosa que verdaderament fa vergonya y és digna de una població civilizada.

No es estrany que 'ls ajuntaments hagin permés que las salas